

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4351/05
08.02.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Nevene Milojčić i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Rajkom Milijaš, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA i BB, izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva za kapitalne investicije Republike Srbije – Nišavski okrug broj 220-35-00056/2005-04 od 16.5.2005. godine, u predmetu inspekcijske mere, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 8.2.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužilaca izjavljena protiv zaključka o dozvoli izvršenja Sekretarijata za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Niša broj 356/1-484/04-10 od 27.12.2004. godine, kojim zaključkom je utvrđeno da je rešenje Sekretarijata za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Niša broj 356/1-484/04-10 od 1.10.2004. godine postalo izvršno dana 7.10.2004. godine, te se dozvoljava njegovo izvršenje.

U tužbi kojom osporavaju zakonitost rešenja tuženog organa tužioci ističu da nisu primili rešenje čije se izvršenje dozvoljava, a isto osporavaju ističući da su ogradu izgradili 1970. godine, deset godina pre nego što je zemljište postalo gradsko građevinsko. Dalje navode da je osporeno rešenje doneto na osnovu nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog i procesnog prava zbog čega predlažu da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je u svemu ostao kod razloga iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu kao neosnovanu odbije.

Po razmatranju spisa predmeta, oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Prema spisima predmeta i obrazloženju osporenog rešenja, tuženi organ je osporenim rešenjem pravilno odbio, kao neosnovanu, žalbu tužilaca izjavljenu protiv zaključka o dozvoli izvršenja prvostepenog organa, za koju odluku je dao dovoljne i na zakonu zasnovane razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Sud je cenio navode tužbe i našao da su isti neosnovani jer se iz spisa predmeta vidi da je prvostepeni organ pravilno zaključkom o dozvoli izvršenja dozvolio izvršenje rešenja prvostepenog organa od 1.10.2004. godine koje je postalo izvršno dana 7.10.2004. godine. Prema dostavnicu u spisima predmeta rešenje o rušenju prvostepenog organa od 1.10.2004. godine uredno je uručeno tužiocu Žikić Božidaru dana 6.10.2004. godine.

Navodi tužbe kojima se osporava pravilnost rešenja koje se izvršava su bez bitnog uticaja na drugačije rešenje ove upravne stvari s obzirom da se saglasno članu 270. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku u postupku administrativnog izvršenja može osporavati samo izvršenje, a ne i pravilnost rešenja kojim se izvršava.

Zbog navedenih razloga, Vrhovni sud Srbije je ocenio da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilaca, pa je, na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 8.2.2007. godine, U.br. 4351/05

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Rajka Milijaš, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

zž